

1. Ik ben van mening dat thuisonderwijs een volwaardige onderwijs vorm behoort te zijn, zoals het ook in landen als Amerika is. Thuisonderwijs biedt voor sommige kinderen een grote meerwaarde. Als thuisonderwijs toegankelijk wordt voor iedere ouder en ieder kind, krijgen zij ook de mogelijkheid om te kijken welke onderwijsvorm het beste bij het kind past. Ook als ze al naar school zijn geweest.

Art. 5 sub b zou dan ook breder geformuleerd moeten worden:

a. Niet alleen ouders met richtingsbezwaren, maar alle ouders in Nederland die bij machte zijn thuisonderwijs te geven, zouden een beroep moeten kunnen doen op deze vrijstelling.

b. Ouders zouden ervoor moeten kunnen kiezen om op ieder moment over te gaan op thuisonderwijs. (Of in ieder geval vanaf ieder nieuwe schooljaar.) En niet alleen wanneer er nog geen schoolgang is geweest. De kijk op het leven en op onderwijs kan immers gedurende het leven veranderen voor ouders. En soms komen ouders (en andere betrokkenen) erachter dat onderwijs op een school niet passend is voor het kind.

c. Ik zou er ook voor willen pleiten om het onderwijs NIET zoveel mogelijk te laten plaatsvinden op de thuislocatie, maar zoveel mogelijk bij (één van de) ouders of feitelijke verzorgers in de buurt. Op deze manier is thuisonderwijs tijdens bijvoorbeeld een wereldreis ook mogelijk.

2. De onderwijsinspectie komt het 1e jaar en daarna minstens eens in de 4 jaar langs om te kijken of er sprake is van een sociaal, psychisch en fysiek veilig leerklimaat. De onderwijsinspecteur heeft daarbij een signaleringsfunctie.

In de wet is het niet duidelijk of er een afspraak gemaakt wordt vooraf aan de komst van de onderwijsinspecteur. Ook staat er niet specifiek in hoeverre de onderwijs inspecteur de ruimtes waarin geleerd wordt bekijkt. Boven op de slaapkamers van onze kinderen wordt bijvoorbeeld ook veel gelezen en gewerkt, wordt er dan ook privé bij ons boven gekeken? Het voelt onprettig dat een onbekende op die manier ons privé ruimte kan binnenkomen en wij eigenlijk geen mogelijkheid hebben om daar iets van te zeggen, omdat we anders geen thuisonderwijs meer mogen geven. Dit geeft een grote macht aan een onbekend iemand en geeft een onveilig gevoel.

3. Toetsen op 6 en 9 jaar en een eindtoets op 12- (max14-) jarige leeftijd.

Toetsen zijn naar mijn mening moment opnames. Portfolio's bieden een beter beeld van de ontwikkeling, kennis en vaardigheden van het kind. Daarnaast maakt deze wet niet helder op welke manier de toets afgenomen moet worden als het al zou worden ingevoerd. Kunnen wij deze toetsen zelf thuis afnemen, wordt dit ergens op een externe locatie gedaan, of kunnen wij zelf kiezen welke toetsen en hoe en waar wij deze afnemen? En wat als deze onvoldoende resultaat tonen? Wat zijn de gevolgen hiervan? Kan een kind bij thuisonderwijs ook "blijven zitten"?

4. Voor tenminste rekenen en Nederlands wordt een leerlingvolgsysteem bijgehouden.

Op dit moment houd ik de ontwikkelingsvoortgang van de kinderen bij, door tussentijdse evaluaties op mijn jaarlijks gestelde doelen. Daarnaast houd ik ook een logboek bij. Ik zie dan ook niet de meerwaarde van een verplicht leerling volgsysteem. Waarom wordt dit zo dwingend voorgeschreven?

5. Slechts 1 ouder verzorgt het onderwijs en het kind mag geen structureel onderwijs krijgen van vrienden of ingehuurde personen.

Wat wordt precies verstaan onder structureel? Op scholen wordt toch ook regelmatig een specifieke leerkracht ingezet voor b.v. gymnastiek of handvaardigheid? Zo zou er op een gegeven moment iemand in onze omgeving kunnen zijn die specifieke waarde kan bieden qua talenten, passies en kennis voor (een van ) onze kinderen . En dan heb ik het nog niet eens over het feit dat mijn partner niet samen met mij onderwijs zou mogen geven. Naar mijn mening is het belangrijkste dat er door de ouders toezicht wordt gehouden op de totale ontwikkeling van het kind en indien nodig "extra bouwstenen" kan en mag aanbieden die passen bij de interesses van het kind, zodat de talenten en passies van het betreffende kind volledig tot ontplooiing kunnen komen.

6. De ouder die het onderwijs verzorgt, moet diens pedagogisch-didactische bekwaamheid kunnen aantonen en er aantoonbaar aan blijven werken.

Het is onduidelijk hoe de pedagogisch-didactische bekwaamheid van de ouders aangetoond behoort te worden of onderhouden hoort te worden.

7. De deugdelijkheidseisen zijn zwaarder voor thuisonderwijs dan voor ander onbevestigd onderwijs.

Wat houdt dit precies in? En waarom wordt er voor gekozen om dit zwaarder te maken?

8. Bij een negatief oordeel over het onderwijsplan, krijgen de ouders de mogelijkheid om het plan aan te passen. Tegen het oordeel staan beroep en bezwaar open.

Hoe wordt dit precies ingevuld? Ik mag toch hopen dat we als eerste de mogelijkheid krijgen om een en ander

aan te passen en opnieuw voor te leggen. En niet direct de bezwaar en beroep procedure? En mocht het toch zover komen, wat gebeurt er dan ondertussen?